

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 42418-01-12 בשן נ' וואליה טרנספורטיישן ישראל בע"מ ואח'

בפני כב' השופטת צילה צפת

תובעים אליקים בשן

נגד

נתבעים 1. וואליה טרנספורטיישן ישראל בע"מ
2. טלאול קונטקט סנטר בע"מ

פסק דין

1

2

3

4 1. בקשה לאישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית לפי ס' 18-19 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006
5 (להלן: "החוק").

6 2. עניינה של התובענה בהודעה קולית מוקלטת שנשלחה על פי הנטען על ידי משיבה 2, עבור משיבה 1,
7 למכשיר הטלפון הקווי של המבקש ביום 26/11/11 (להלן: "ההודעה"). הודעה זו, שנשלחה לתושבי
8 העיר בני ברק ובשכונות מסוימות בירושלים, עניינה בהפעלת קו אוטובוס חדש בתחבורה הציבורית-
9 קו 422 - מבני ברק לירושלים ולהפך.

10 3. התובענה הוגשה בטענה כי ההודעה היא "דבר פרסומת" כמשמעו בסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק
11 ושידורים), התשמ"ב-1982, אשר תוקן במסגרת חוק התקשורת (בזק ושידורים) (תיקון מס' 40),
12 התשס"ח-2008, וידוע גם בכינוי "חוק הספאס", וכי משלוח ההודעה מהווה הפרה של חוק זה.

13 4. המבקש עתר בתביעתו ובבקשה לאישור התובענה כייצוגית להענקת הסעדים הבאים: מתן פסק דין
14 הצהרתי לפיו המשיבות הפרו את חוק הספאס; מתן צו עשה שיורה למשיבות לחדול ממשלוח
15 ההודעה; סעד כספי בגין משלוח ההודעה בסך של 14,000,000 ₪ לכל חברי הקבוצה.

16 5. מאידך גיסא, לטענת המשיבות, ההודעה איננה "דבר פרסומת" כהגדרתו בחוק הספאס, זאת על פי
17 לשונו ותכליתו של החוק, כמו גם משיקולים חברתיים וכלכליים. לטעמן, "דואר הזבל", אליו מכוון
18 החוק, בעל שלושה מאפיינים עיקריים: מדובר במסר הנשלח יותר מפעם אחת ובדרך כלל פעמים
19 רבות מאוד- בעוד שבעניינו ההודעה נשלחה פעם אחת במועד אחד; מדובר במידע לא רצוי מבחינת
20 הנמען- בעוד ההודעה בה עסקינן, הנה אינפורמטיבית בדבר מידע חשוב ומהותי לציבור הרלוונטי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 42418-01-12 בשן נ' וואליה טרנספורטיישן ישראל בע"מ ואח'

- 1 אודות חידוש בתחבורה הציבורית; כן מדובר במסר שמטרתו העיקרית היא לעודד את הנמען
2 להוציא כספים מכיסו, מאפיין שגם כן איננו מתקיים במקרה דנא.
- 3 6. עוד נטען, כי יש לדחות את תביעת המבקש, שכן היא עוסקת בזוטי דברים וכן בשל העדרו של נזק
4 בנסיבות העניין. בנוסף, נטען, כי לא הוצע מנגנון מעשי לפיו יוכח מי מבין חברי הקבוצה הנטענת
5 ניוזק, אם בכלל, ומהו שיעור נזקו הנטען; התביעה איננה כשירה להתברר כתובענה ייצוגית לאור
6 הצורך בקיום בירורים עובדתיים פרטניים והמבקש איננו המייצג ההולם של הקבוצה הנטענת.
- 7 7. טרם נידונה הבקשה לאישור התובענה כייצוגית, הושג בין הצדדים הסדר הפשרה בו עסקינן. הסדר
8 הפשרה פורסם כדין, בהתאם להחלטה והנחיות מיום 22/5/13, ועל פי הוראות ס' 18 לחוק ותקנה 12
9 לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010 (להלן: "התקנות"). הסדר הפשרה שעקריו כדלקמן:
- 10 א. הבקשה לאישור התובענה כתביעה ייצוגית וכתב התביעה יתוקנו על ידי המבקש, באופן
11 שהמשיבה ונתבעת 1 תהא חברת קונקס תחבורה ישראל בע"מ, שהנה חברה המוחזקת חלקית
12 על ידי וואליה, חלף חברת וואליה, ואשר בעבורה נשלחה ההודעה נשוא התובענה ובקשת
13 האישור.
- 14 ב. טלאול וקונקס תתרומנה תרומה בסך של 140,000 ₪ לעמותת זק"א- איתור, חילוץ והצלה
15 (ע"ר). קונקס וטלאול מצהירות כי אין הן תורמות לעמותה הנ"ל וכי תרומה זו אינה חלק
16 מהתרומות שלהן /או בכלל.
- 17 8. ביום 27/6/13 הוגשה התנגדות לאישור הסדר הפשרה מטעמו של מר אריאל יודי, מתנגד למתן מלא
18 התרומה לגוף המוסכם. מר יודי, ביקש כי לפחות מחצית מהפיצוי המוצע תועבר לעמותה זק"א תל
19 אביב. המבקש והמשיבות הותירו את ההחלטה בעניין הגוף הנתרם לשיקול דעתו של בית המשפט.
20 יצוין, כי עד למועד כתיבת החלטה זו, לא נתקבלה עמדה מטעמו ב"כ היועץ המשפטי לממשלה
21 באשר להסדר הפשרה.
- 22 9. לאחר עיון בחומר המונח לפניי, נמצא כי יש לאשר את הסדר הפשרה ולתת לו תוקף של פסק דין.
- 23 10. על בית המשפט המאשר הסדר פשרה בתובענה ייצוגית להשתכנע כי "ההסדר ראוי, הוגן וסביר
24 בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה.... וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה
25 וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין" (ס' 19(א) לחוק). בד בבד, הואיל וטרם אושרה
26 התובענה כייצוגית, על בית המשפט להשתכנע כי "קיימות, לכאורה, שאלות מהותיות של
27 עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה" (שם).
- 28 11. סעיף 19(ג) לחוק, מוסיף וקובע, כי החלטת בית המשפט אם לאשר הסדר פשרה אם לאו תהיה
29 מנומקת ותכלול, בין השאר, את הגדרת הקבוצה שעליה חל הסדר הפשרה, את עילות התובענה, את

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 42418-01-12 בשן נ' וואליה טרנספורטיישן ישראל בע"מ ואח'

- 1 השאלות המשותפות לכלל חברי הקבוצה והסעדים הנתבעים ואת עיקרי הסדר הפשרה. בהחלטתו
2 יתייחס בית המשפט, בין היתר, לפער בין הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שחברי הקבוצה
3 היו עשויים לקבלו אילו היה בית המשפט מכריע בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה, להתנגדויות
4 שהוגשו וההכרעה בהן, לשלב שבו נמצא ההליך, לחוות דעת הבודק, לסיכונים ולסיכויים שבהמשך
5 ניהול התובענה הייצוגית אל מול יתרונותיו וחסרונותיו של הסדר הפשרה, ולעילות ולסעדים
6 שלגביהם מהווה ההחלטה לאשר את הסדר הפשרה מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה שעליהם חל
7 ההסדר. להלן אבחן את הסדר הפשרה המוצע על פי אמות מידה אלה.
- 8 12. חברי הקבוצה הם כל מי שקיבל את ההודעה המדוברת.
- 9 13. עילות התובענה עליהן התבססה הבקשה הן הפרת הוראות חוק הספאם המהווה, לדידו של המבקש,
10 עוולה אזרחית שהוראות פקודת הנזיקין חלות עליה, וכן עילה של עשיית עושר שלא במשפט.
- 11 14. השאלת המהותית של עובדה ומשפט המשותפת לכלל חברי הקבוצה היא האם הפרו המשיבות את
12 הוראות הדין הרלוונטיות, בעצם משלוח ההודעה.
- 13 15. הסעדים שנתבעו בבקשת האישור, הם, כאמור, צו הצהרתי על כך שהמשיבות נהגו שלא כדין, צו
14 עשה שיורה למשיבות לחדול ממשלוח ההודעה וכן סעד כספי העומד על 14,000,000 ₪.
- 15 16. נראה כי יש בהסדר הפשרה בענייננו כדי לענות על מטרות החוק, הוא משקלל את הסיכויים
16 והסיכונים בהם נושאים הצדדים בניהולו של ההליך וכי בנסיבות העניין ההסדר הוא אכן סביר
17 והוגן.
- 18 17. על פניו, נראה כי סיכויי התביעה ברמה העקרונית היו סבירים. כן שוכנעתי, כי שמדובר בתובענה
19 ראויה שנועדה לאכוף את הוראות הדין בדבר שיגור דבר פרסומות באמצעות מיתקן בזק, כאמור
20 בסעיף 30 לחוק הספאם.
- 21 18. המשיבות התחייבו למתן תרומה, בשווי של 140,000 ₪, לעמותה שמטרתה הציבורית הנה איתור,
22 חילוץ והצלה בטיפול בזירות אסון. סעד זה אומנם איננו מהווה את הסעד הכספי שהתבקש, אולם,
23 לאור העובדה, כי הוסכם, בסופו של יום, על מספר נמוך יותר של נמענים מקבלי ההודעה (בבקשת
24 האישור נטען לכ- 70,000 ואילו בבקשת אישור הסדר הפשרה הוסכם כי בפועל רק 27,967 נמענים
25 קיבלו אותה), גם לא ברור כלל מי מהם חש עצמו נזוק ממשלוח ההודעה ומי מצא בה מועילה,
26 וכאשר מדובר בנזק לא ממוני, נראה כי ההסדר איננו חורג במידה ניכרת ממלוא הסעד שחברי
27 הקבוצה עשויים היו לקבל, אילו היה בית המשפט היה מכריע בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה.
- 28 19. בנסיבות דלעיל, לא נראה כי קיימת תכלית בהמשך ניהולו של התיק.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 42418-01-12 בשן נ' וואליה טרנספורטיישן ישראל בע"מ ואח'

20. באשר לזהות הגוף הנתרם, מקובל עליי כי סכום התרומה יחולק באופן שווה בין שתי עמותות: "רגע של אמת זק"א- זיהוי קורבנות אסון (ע"ר)", שעיקר פועלה הוא במחוז תל אביב ועמותת "זק"א- איתור, חילוץ והצלה (ע"ר)" פועלת בעיקר במחוז ירושלים. ההסדר מביא לפיצוי בשני מחוזות המגורים של חברי הקבוצה הנפגעת לכאורה, מהפרת הדין, (כאמור, המדובר בקו אוטובוס המיועד להסיע נוסעים מבני ברק לירושלים ובחזרה).
21. לא נמצא כי במקרה דנא יש צורך במינוי בודק לפי סעיף 19(ב)1 לחוק שכן, מחד גיסא, ההסדר מכיל קריטריונים ברורים ומאידך גיסא אינו מכיל חישוב חשבונאי מורכב או המצריך מומחיות לשם בחינת אופן יישומו. בענייננו, מונח בפני בית המשפט בסיס רלבנטי לבחינת ההסדר, ומאחר והשיקולים לאישור ההסדר הינם משפטיים, לא מצאתי לנכון למנות בודק.
22. הסכם פשרה קובע כי ישולם גמול לתובע הייצוגי בסך של 15,000 ₪ ושכר הטרחה לבא כוחו בסך של 70,000 ₪. סבורני, כי מדובר בסכומים גבוהים ביחס למאמץ שהושקע מחד ולתוצאה הסופית מאידך. לאור האמור יאושר גמול בסך של 7,500 ₪ ושכר טרחה בא כח התובע הייצוגי בסך של 50,000 ₪.
23. לאור כל האמור, אני מאשרת את הסדר הפשרה ונותנת לו תוקף של פסק דין בכפוף לשינוי האמור דלעיל, הנוגע לפיצול סכום הפיצוי לשתי עמותות שונות, גמול ושכ"ט עו"ד.
24. הריני להורות על פרסום ההודעה השנייה לפי סעיף 25(א)4 בחוק שבה יפורטו הפרטים המנויים בסעיף 19(ג)1 ו-2 לחוק.
25. המזכירות תשלח העתק פסק הדין בצירוף הסדר הפשרה למנהל בתי המשפט לצורך רישומם בפנקס התובענות הייצוגיות.

20

21 ניתן היום, ט"ז טבת תשע"ד, 19 דצמבר 2013, בהעדר הצדדים.

22

צילה צפת, שופטת

23

24

25

26

27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 42418-01-12 בשן נ' וואליה טרנספורטיישן ישראל בע"מ ואח'

1
2